

Var mı Ölüp Dirilmek

– GülsenTunçka · 21 Ağustos 2013

Annem kokun rayiha toplanmıyor sıldan
Yine bayram gününün kıyılarında kaldım
Yıllarım ateş topu hoplanmıyor aladan
Gönlüm seni fısıldar düşüme canı saldı.

Annem diye koşarak makber başına geldim
Gurbetine varmadan! Felek eliyle kaptı
Boz engebe aşarak gözüm yaşına ildim
Knadını vurmada! Turna diliyle kaptı.

Annem malum olmuştur silmeden çektiklerim
Zülfü yâre dokundun! Saran yanım değilsin
Berzah halin solmuştur bilmeden ettiklerim
Var mı ölüp dirilmek! Baran canım eğilsin.

Annem dediğim zaman süzme ferdin katardın
Düş rüyama aniden Allah yetsin aradan
Gamzene güller konar hüznün derdin atardın
Sayısız duamdasın Rahmet etsin Yaradan.

Annem hesap sevapta Mevla'm yüzüne baksın
Ne boldu merhametin sevabın ruha aksın
Tesbihatta akışım rahat uyu (d)yerinde!
Seccadedir nakışım ç/ağlar kuyu derinde!

Baran; Yağmur.

1. yağmur. mevsim-i baran, yağmur mevsimi.

(I) 1. Yüksek, ulu. 2. Üzüm, meyve, ağaçlar ve bitkilerin irisi. 3. İri koç. 4. Güç, kuvvet. 5. Esmer.

Yağmur. Rahmet. (Osmanlıca 'da yazılışı: bârân)